

ser vi ikke overalt paa Gaderne disse Mænd med slappede Ansigtstræk og vaklende som Følge af Drikfældighed i Krør og Kipper, og disse samme Mænd er Herre over Hustru og Børn o. s. v.“

Intet Sted i Verden har Kvinderne udrettet saa meget mod Drikkeriet som i Amerika. De har som bekendt belejret Værts-husene og Udsænkningsteder, saa der er hele Stater i Amerika, hvor der kun findes Afholdsbeværringer.

Desuden har Kvinderne arbejdet stærkt for at faa Indflydelse paa Valgene. Territoriet Wyoming, som allerede i flere Aar havde anerkendt Kvindens Valgret og Valgbarhed, blev i 1882 optaget i Unionen, hvilket igen gav Stødet til en stærkere Kvindebevægelse hele Amerika over. Senatet nedsatte et Udvalg, til hvilket alle Petitioner om Kvindesagen blev henviste. En Kommission blev nedsat, og i dens Betænkning hed det blandt andet:

„Man har sagt, at Kvindens Valgret maatte virke forstyrrende paa Hjemmet, men Erfaringen taler derimod. Der findes mange forstandige og begavede Kvinder, der lige saa godt som Mænd kan have en rigtig Mening om offentlige Spørgsmaal, og vi kan ikke indse, hvorfor den kvindelige Natur skulde tage Skade af, at de fik Ret til at afgive deres Stemmeseddel.“

Det gav Kvinderne mere Mod, de fik Lov til at møde i flere af Kongressen nedsatte Udvalg, hvorved de fik en gavnlig Indflydelse paa flere Lovarbejder.

Ogsaa vi Kvinder her hjemme i Danmark vilde finde det heldigt, om de Herrer Folke- og Landstingsmænd vilde indkalde sagkyndige Kvinder til deres Udvalgsmøder. Det vilde maaské spare de ærede Rigsdagsmænd en Del Arbejde, og det vilde maaské ogsaa give Lovforslagene en mere rummelig Form i de Spørgsmaal, der angaar Kvinderne, f. Eks. Kvindens kommunale Valgret og andre Sager.

Angaaende Kvindernes Virksomhed som Medlemmer af Retten i Wyoming, siger John Kingman;

„Saa længe som Juryen kun var besat med Mænd, var det ikke alene vanskeligt at faa visse Forbrydelser straffede, men Dommeren var næsten ikke i Stand til at faa Lovens Bestemmelser gennemførte imod Spil, Drukkenskab, Usædelighed og Optøjer. Men fra det Øjeblik, Kvinder fik Plads i Juryen, blev det helt anderledes. De følger opmærksomt Forhandlingerne, vejer bedre de afgivne Vidnesbyrd og de fremlagte Dokumenter og udviser i det hele en større Samvittighedsfuldhed i denne Virksomhed. Og hvad Orden og Sømmelighed i Retssalen angaar, er der heri foregaaet en stor Forandring til det bedre o. s. v.“

Forfatteren slutter sit Skrift med en Meddelelse om de Embeder, som allerede er besatte med Kvinder, og de Stillinger, de indtager som Samfundsborgere

Vi har nu givet vore Læsere et kort Resumé af dette lille værdifulde Skrift, som for Resten enhver selv bør læse. J. M.

Nu er Tiden

til at lade sine Kjoler sy.

I de engelske Kvindeblade er der en

stadig Opfordring til Damerne om saa meget som muligt at tage det Hensyn til Syerskerne at lade sit Tøj sy i den stille Tid. Syerskerne bliver altfor overanstrengte ved Konfirmations- og Pinsetid med det forfærdelige Nattearbejde. Skal vi ikke gøre lige saa.

Vi har før her i Bladet gjort opmærksom paa den udmærkede Systue, Østergade 38. Vi vil gøre det igen, thi her findes en af de dygtigste Dameskræddere, vi kender. Tøjet til Kjolerne købes samme Steds i Magasinet. (Se omstaaende Avertissement.)

Mennesket.

(„Sundhedsbladet“.)

(Fortsat.)

Lugtesansen har sit Sæde i Næsen, hvis Form og Fasthed betinges af Næsebrusken og Næsebenet. I det Indre findes det af mange tynde, bladagtige Vindinger bestaaende Sieben, som er overtrukket med Slimhinden, i hvilken Lugtenerven udbreder sig. Slimhinden holdes bestandig fugtig ved Afsondringen af Slim, hvilket er nødvendigt, da Lugtesansen taber sig, naar Næsen er tør, ligesom ogsaa naar der finder en altfor rigelig Slimafsondring Sted (Snue). Hvor smaa Næsehulerne end er, frembyder den stærkt foldede Slimhinde dog en meget betydelig Overflade — i udspændt Tilstand flere Kvadratfod.

Ved Lugten kan der blot iagttages Legemer, som er i Stand til at antage Luftform. Det er forbavsende, hvor overordenlig smaa Masser, der kan skelnes med denne Sans. Bringer man et ganske lille Stykke Moskus ind i et Værelse, lugter man det snart i hele Huset, uden at man paa den fineste Vægt er i Stand til at paavise, at en nok saa lille Del har forflygtiget sig. Det er ogsaa bekendt, at Vilde kan lugte Røgen fra et Baal eller en Hytte i hele Miles Afstand. Næsen er Sædet for en meget vigtig Sans, da den underretter os om Tilstedeværelsen af mange Ting, som paa anden Maade vilde være os umuligt at opdage.

Smagen har navnlig sit Sæde i Tungen, hvis Hovedmasse bestaar af meget bevægelige Muskler. Tungen tjener til at vende Føden i Munden, hjælpe til ved Synkningen, og til at frembringe flere af Talens Lyd ved at forandre Mundhulens Form. Endvidere tjener den til Føle- og som sagt Smagsorgan. Dens Overflade er beklædt med en Slimhinde og besat med en Mængde smaa Ujævnheder, Tungevorterne. Ligesom Lugtenerven pirres af luftformede Legemer, er Smagsnerven, der udbreder sig i Tungen Slimhinde kun i Stand til at modtage Indtryk af flydende Legemer. Næringsmidlerne maa derfor i det mindste til Dels opløses ved Spyttet, der afsondres af de i Nærheden af Tungen liggende Spytkertler, inden vi kan smage dem.

(Sluttes.)

Beskyt de unge Piger.

(Sundhedsbladet.)

At hyde en ung Pige, som med stor Bekostning har erhvervet sig en Uddannelse, der gør hende dygtig til at udføre en stor Del af de Arbejder, som man før kun betroede til Mænd, en saa ringe Løn, at den slet ikke eller knapt strækker til for at

leve, er det samme som at udsætte hende for Farer, for hvilke hun let kan bukke under. Det vilde være smukt, hæderligt og fortjene Paaskønnelse, om de Forretningsmænd, der har dygtige og ordentlige unge Damer i deres Tjeneste, gav dem en saadan Løn, at de anstændigt kunde leve deraf. Det vilde ogsaa tjene dem til Beskyttelse.

Koketten.

Af Ernst Ahlgren.

(Fortsat.)

„Aa — ja, det er jo din Dans“, sagde hun i en Tone, som om hun først nu erindrede det, og saa paa ham med et tindrende glad, et udstuderet skælmsk Blik, idet hun med en Bøjning af Hovedet modtog hans Arm og svævede bort.

„Man kan faa helt ondt af at se paa Grevinde Stahr“, sagde en borgerlig Frue, som sad i Nærheden. „Hun er saadan i Gang med det, at hun endog koketterer med sin egen Mand.“ — „Ja, det var lige det, jeg tænkte“, sagde den Sjælefrænde, til hvem hun havde henvendt sig, en gammel Frøken i en lilla Silkekjole, der saa lige saa op-pudset ud som Ejerinden. „Og saa har hun endda en Hjærtefejl, saa jeg synes nok, hun burde komme paa lidt alvorligere Tanker.“

„Jo jeg takker! At ugle sig saadan ud, naar man har en voksen Datter! Nedringet Kjole og Ærmer, som ikke naar over Skulderen!“

„Ja, og saa du hendes Sko? De er ikke længere end min Haand, og med Hæle, der er et helt Kvarter høje.“

„Ih, Gud fri os! bare hun ikke vrider Benene af sig! Man maa da være en god Nar for at stadse sin syndige Krop saadan ud, naar man lever i et saa ulykkeligt Ægteskab som hun!“

„Hvad siger du, er det ulykkeligt?“

„Ja, det er det rigtig nok! Har du ikke hørt, at han . . .“ Og nu fulgte en Skandalehistorie, men fortalt „sotto voce“.

Ude i Salen dansede Grevinden saa let, som om hun kun var sytten Aar, med sin Datter og en Husarløjtnant til vis-à-vis. Hun smilede og saa ud, som om hun havde det saa uendeligt morsomt. Stakkels Kokette!

Den lyserøde Silkekjole bruste ind ad Døren. Grevinden vendte sig paa Dørtærskelen og sagde til Kammerjomfruen, at hun vilde selv klæde sig af. Hun lukkede Døren og saa var hun da ene.

Et dæmpet Skær faldt fra den lyserøde

Denne Bestillingsseddel udklippes, paa-
tegnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.